पितर जनः॥

श्रचैव सद्यः पत्नी ते भवत्वतिमनीरमा । तस्याच पूची भविता भवती मनुबन्तमः ॥ १८॥ मन्वन्तराधियो भीमां स्वनासैवोप सितः। क्चे रौच इति खातिं यो यास्यति जगचये॥ २०॥ तस्यापि बहवः पुचा महाबर्खपराक्रमाः । भविष्यन्ति महात्मानः पृथिवीपरिपालकाः ॥ २१ ॥ त्वच प्रजापतिभूत्वा प्रजाः स्ट्रश्वा चतुर्व्विधाः । श्रीणाधिकारो धर्मन्न ततः सिडिमवास्यसि ॥ २२ ॥ स्तोचेणानेन च नरो योऽन्यांस्तोष्यति भक्तितः। तस्य तुष्टा वयं भोगानात्मचानं तथोत्तमं ॥ २३ ॥ गरीरारोग्यमर्थम पुचपौचादिकन्तथा। वाञ्क्रिक्क: सततं स्तव्याः स्तोचेगानेन वै यतः ॥ २८॥ श्राहे च य इमं भक्त्या असात्रीतिकरं स्तवं। पिष्यिति दिजाग्राणां भुष्त्रतां पुरतः स्थितः ॥ २५ ॥ स्तोचश्रवणसंप्रीत्या सिन्धाने परे कृते। श्रसाकमक्षयं श्राबं तङ्गविष्यत्यसंश्रयं ॥ २६ ॥ यदाप्यश्रोचियं श्राहं यदाप्यपहतं भवेत्। श्रन्यायोपात्तवित्तेन यदि वा क्षतमन्यथा॥ २७॥ अयादाई वपहते वपहारै साथा कतं। म्रकालेऽप्यथवाऽदेशे विधिष्ठीनमथापि वा ॥ २८ ॥ अश्वद्या वा पुरुषेर्दसामाश्रित्य वा कृतं।